

Gjæld, ved hvis Stiftelse Pant ikke var betinget;

b) Betaling af ikke forfalden Gjæld, hvad enten den er flet i rede Penge eller paa anden Maade;

c) Betaling af forfalden Gjæld, som ikke er flet i rede Penge eller i Handelspapirer.

3. Følgende Retshandeler kunne ansøges, naar de ere foretagne efter noget af de under Nr. 2 nævnte Tidspunkter eller i Løbet af 2 Aar før samme:

a) Overenskomster, hvorved Skyldneren har anvendt nogen Del af sin Formue til Livrenter;

b) Gaver, dog at Modtageren her kun skal udlevere til Boet, hvad der af Gaven er i Behold, eller den Berigelse, han gjennem Dispositioner derover har opnaaet (jfr. Lovens § 106);

c) Afhændelser mod Bederlag til Egtfælle, Betslægtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie eller Sideliniens første Grad saa og til saadanne Besvogredes Egtfæller, medmindre den anden Part godtgjør at have været i god Tro.

4. Uden Indskrænkning i Henseende til Indgaaelsestiden kan Boet ansøge foruden Proformaretskhandler alle Gaver til Egtfæller og visse andre Retshandeler med Egtfælle eller Egtfælles Arvinger.

Med Hensyn til den vigtigste af disse Regler, nemlig den under Nr. 2 anførte, maa det bemærkes, at det i Preussen, ligesom i Frankrig, er overladt til Retten at fastsætte den Dag, fra hvilken Skyldneren, om han er Handlende, Fabrikant eller Skibsarbejder, skal antages at have standset sine Betalinger. Men Retten er, som ovenfor antydet, ikke stillet aldeles frit i saa Henseende, idet denne Dag ifølge Konkursordningens § 122 ikke maa skydes længere tilbage end til 6 Maanedes før Konkursens Begyndelse. Indenfor denne Grænse kan Retten derimod fastsætte et hvilket som helst Tidspunkt som det, fra hvilket Skyldneren skal antages at have standset sine Betalinger. 3 Handelsboer kunne altsaa de under Nr. 2 nævnte Retshandeler efter Omstændighederne angribes lige indtil 6 Maanedes og 10 Dage, efterat de ere indgaaede, selv om Medkontrahenten har været fuldkom-

men uvidende om Skyldnerens Insolvens.

I andre Lande har man ikke anset det for rigtigt at lade Retten fastsætte et forbigaent Tidspunkt, indenfor hvilket de af Skyldneren indgaaede Retshandeler skulle kunne omstødes af hans Konkursbo (den materielle Insolvens), hvorimod man i selve Loven har fastsat en bestemt Tidgrænse for Konkursbehandlingsens Begyndelse (den formelle Insolvens) som den, hvorefter Spørgsmaalet om de forskellige Retshandeleres Gyldighed og Ugyldighed skal afgjøres. Denne Bet gaar blandt andre saavel den norske Konkurslov af 6te Juni 1863 som den svenske Konkurslov af 18de September 1862. Den norske Konkurslovs Bestemmelser om Retshandeleres Afkræftelse findes i §§ 42—50, hvis Hovedindhold er følgende:

1. Ufuldbyrdede Gaver kunne ikke fordres opfyldte af Konkursboet. Gaver, som ere fuldbyrdede i de sidste 3 Maanedes, før Skiftebehandling blev forlangt, eller i Mellemtiden, indtil den af Retten blev besluttet, skulle uden Hensyn til, om Modtageren har været vidende om, at Konkursbehandling foretog eller ikke, tilbagegives, eller ogsaa skal det Modtages Værdi erstattes, mod at Modtageren faar sine Udgifter erstattede af Boet.

2. Nr. 5—13—44 (D. 5—14—46) finder ogsaa Anvendelse paa Konkursboer.

3. Enhver i de sidste 8 Uger, før Skiftebehandling blev forlangt, eller i Mellemtiden, fra Skiftebehandling blev forlangt og indtil den af Retten blev besluttet, foretagen Betaling af Gjæld, forfalden eller ikke forfalden, som er flet ved at afhænde til Kreditor fast Eiendom, Skib eller andre Gjenstande, som enten efter Fordringshaverens eller Skyldnerens Stilling vare usædvanlige Betalingsmidler, saavel som enhver i de sidste 4 Uger med sædvanlige Betalingsmidler foretagen Betaling af ikke forfalden Gjæld kan omstødes, saaledes at Fordringshaveren skal tilbagelevere det Modtagne eller dets Værdi, mod at erholde udbetalt, hvad han maatte have betalt Skyldneren mere end sin Fordring, for hvilken han da konkurrerer i Boet med de øvrige Fordringshavere.

4. Pant stiftet i de sidste 8 Uger til